



Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

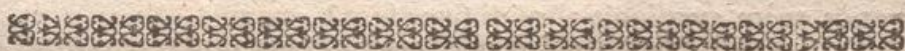
Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 1. Desumpta ex cap. 19. lib. Exodi, in quo describitur specialis cura Dei pro incolumitate Israëliitarum, Pactum ejus initum de debita depositione ad legem accipiendam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

fapiat; atque hinc humili auri excipienda esse aliorum consilia. Sic etiam Paulus etsi Galatarum 1. profiteatur: se Evangelium non accepisse ab hominibus, sed à Jesu; attamen cum Barnaba se contulit Jerosolymam, consulturus Apostolos de circumcissione Actorum 15. testatur pariter regius vates Psal. 104. senes Ægypti non recusasse instrui, & illuminari à juvene Josepho: *Ut erudiret Principes ejus, & senes ejus Prudentiam doceret.* Quin imò æterna Patris sapientia non indignata est Philippum consultorem adhibere Joan. 6. quærens ex ipso: *Unde ememus panes?* adhortor te ergo verbis S. Vincent. Ferrer. Serm. 1. Dom. 1. quadrages. dicentis: *Noli tibi credere, non erubescas egere præfidiis, quibus non egebat Christus, & tamen non negligebat, ut te doceret.* Sic age præsertim in rebus arduis, & animæ tuæ salutem concernentibus: aliàs *Stulto labore consumeris.* Meliores autem non reperies consultores, quàm tales, quales ad consilium adhibendos Deus præscripsit v. 12. hujus cap. viros videlicet *timentes Deum, & in quibus veritas.*



FASCICULUS XVII.

Doctrinarum Moralium & Asceticarum.

Doctrina I.

Desumpta ex cap. 19. lib. Exodi, in quo describitur specialis cura Dei pro incolumitate Israëlitarum, Pactum ejus initum de debita depositione ad legem accipiendam.

N. 100. Considera 1. **D**EUM non solum Israëlitas Viatores teste S. Scripturâ citati cap. v. 4. portasse super *Alas aquilarum*, ne quid injuriæ ipsis obtingeret, sed quotidie par obsequium præstare Christianis per assistentiam Angelorum Cultodum, dum cantat regius vates Psal. 90. *Angelis suis mandavit de te, ut custodiant te in omnibus viis tuis.* Non tam industriè sollicita Mater omnem cultrum semoveret, ne infantulus cum arripiens sibi damnum inferat, quantum custodes Angeli omnem remove a nobis student
occa-

ocasionem, quæ aut animæ aut corpori nostro obesse posset. Cùm Cardinalis quidam in Gallia gemmam centum centum millibûs aureorum æstimatam, alterius custodiæ credidisset: ille tantam ei curam impendit, ut diu noctuque propè cor illigatam seruari. Eâdem sanè curâ Angeli Christianos velut gemmas, infinitò valore pretiosi Sanguinis Christi emptas, custodiunt; quare de illis mox citatus vates eodem psalmò fatetur: *In manibus portabunt te, ne unquam offendas ad lapidem pedem tuum.* Hanc custodiam considerans mellifluus Doctor cuilibet Christiano gratulatur Serm. 77. in Cant. asserens: *Benè tecum agitur in loco peregrinationis tuæ: de Cælo, de terra venit tibi auxilium, qui custodiunt te, non dormitant, neque dormiunt custodes tui Angeli Sancti, vigiles tui Spiritus.* Laudamus solertem illam custodiam, quam Sponsus adhibet, ut Sponsam suam ab omni malo indemnem seruet. Verùm hæc suâ duratione longior non est, quàm fuerit pulcritudo sponsæ. Quamprimum siue morbò siue aliò inopinatò casu difformitas accesserit, illicò recedet custodia, relinquetur sponsa, quidquid ei dein mali obvenierit, non curabit sponsus. Laudemus potius custodiam Angelorum, quæ etiam tunc non interrumpitur, quando Christianorum animæ per lethales culpas fuerint adeò deformatæ & defœdatæ, ut horribiles fiant oculis talium Custodum. Apes odoratu sunt adeò delicatò, ut propè fœditum cadaver morari non valeant: quin ne flores quidem jam marcescentes & languidas attingant. Mundissimi econtra hi Spiritus & omnis labis immunes constanti vigilantia animæ peccatrici adhærent, & nullatenus ei tergum obvertunt, id confirmante S. Scripturâ cap. 25. Exodi: *Non dimittet, cum peccaveris.* Cui Christiane Lector adseribas: tot inter pericula te commorantem, non perdidisse vitam corporis & animæ, nisi Angelo custodi? cui alteri debes? Quòd aliis naufragentibus deveneris ad portum, quàm huic ductori? ajunt Naturalistæ pavonem tam beneficam quàm formosam, occultò quòdam naturæ Magisteriò cognoscere, ubi locorum lateant venena, quò ocius occurrat, ac streperâ voce, alarumque agitatione tamdiu impetat vas venenum reconditum habens, donec illud diffingat, aut evertat saltem, & si in terra lateat, pedibus illud effodiat. Hoc planè, & plura alia moliuntur custodes illi cœlestes: quidquid vel in terra vel in aere, vel quocunquè tandem in loco noxium delitescit, quod creditis sibi clientibus obesse possit, omni conatu removere student. O quàm igitur non

fibi antè suis obsequiis obstringunt! quàm gratam exigent mentem!

N.101. *Considera 2.* Per illos dies, quibus durantibus Deus voluit Israelitas præparari ad excipiendam legem, moraliter loquendò intelligi posse, dies illos, quos acceptâ jam legè gratiæ vivunt Christiani, & quibus expletis erunt coram Judice Christo comparituri, ut rationem reddant de ipsa observantia legis. Mugient tunc tonitrua austeri Judicis, impios de toties transgressa lege increpantis. Fulminum instar erunt accusationes Dæmonum. Ipsa peccata nunquàm factis per pœnitentiam expiata, horrendos cient fragores. Nubes & caligo terroris totam circumdabit animam. Audiet peccator Christianus à Christo Judice illa Jeremiæ verba cap. 8. *Ubi sunt Dii tui, quos fecisti tibi? surgant, & liberent te in die afflictionis tuæ.* In quibus majorem locaveras fiduciam, quàm in me Deo tuo. Quarum leges observasti exactissime, legibus meis flocci habitis. Succurrat nunc tibi gloria & Pompa Diaboli, cui in Baptismo quidem renunciaveras, me humilem secuturus, sed adultior factus, ei totum devovisti, repletus superbiâ & contemptu legum mearum. Præstent nunc tibi auxilium tot congestæ opes, tot comparata prædia, tot erectæ domus, quibus omnibus totum pectus tuum consecrasti, surdâ aure excipiens hoc præceptum meum: *Fili præbe mihi cor tuum.* Adjuvent nunc te amici, à quibus animatus es, meas transgredi leges adsint tibi adulescentes, qui proposita tua, meis præceptis contraria, approbaverant. Defendat te nobilitas Prosapiæ tuæ, quæ te arrogantem & temerarium reddidit. Protegat te virium tuarum fortitudo, quæ te audacem fecit. Hæc aut his similia audiens peccatrix anima, quid aliud dicet, quàm: *Cadite montes super nos & colles operite nos. Quid facturi sumus, ait S. Chrysoft. homil. 10. in 2. Corinth. Cum Deum offendemus, illique occurremus? nam si quis est mente & sensu præditus, is certe gehennæ pœnam tolerare malit, quàm coram adverso Deo stare.* In comparatione illius Infernales flammæ rosæ erunt, serpentum morsus erunt oscula: Dæmonum flagella erunt blanditiæ, tenebricosum illud Tartari antrum erit serenum Pallatium, inconditi damnatorum clamores erunt dulcis musica. Verbò omnia tormenta per integram æternitatem ferenda, damnati forent levius, quam unicum Judicis tremendi aspectum, & austeram increpantis vocem. Quid ergo facies christiane Lector, dum adhuc vocat? quàm cum Moysè divinis obsecunda-

cundare verbis quæ jubent, Israëlitas *Sanctificari* lavandò vestimenta peccatricis animæ per amaras pœnitentiæ lacrymas. Non audias tantùm leges Dei tui, sed vide, ut iis conformiter vivas, nec unam quidem temerè transgrediendò. *Beati sunt servi illi, quos cum venerit Dominus invenerit vigilantes.* Lucæ 12.

Doctrina 2.

Desumpta ex capite 20. & 21. lib. Exodi, in quibus describitur Dei Clementia, Populi pavor, & Ritus formando Altari præscriptus. Lex de servis homicidis, bove cornupeta &c.

Considera 1. **Q**uanta Dei sit Misericordia & Clementia erga homines: ut offensus vindictam non extendat ultra tertiam vel quartam generationem, prout S. Scriptura citati cap. V. 5. testatur: *Visitans iniquitatem in filios in tertiam & quartam generationem; contra gratias & beneficia sua extendat in Millia.* Aded: ut dicat S. Laurentius Justin. Serm. in Festo Corp. Chr. *Si Authoris tui dona dinumerare volueris, arenam maris, guttas pluviarum & multitudinem reperies superare stellarum.* Sex tantummodò dies olim insumpserat creandò universum Mundum, quadraginta autem impendit, quando aquis Diluvii destruxit creata, ostensurus per hoc, quàm promptus & velox sit in conferendis beneficiis, quàm tardus in vindicando. Simon de Cassia exactiùs perpendens Dei clementiam, peracutè asserit: Deum peritissimum *Aucupem* agere. *Quantam diligentiam auceps impendit capiendis aviculis, percurrrens silvas, pervagans remora ascendens petras? nunc tenaces præparat viscos, nunc insidiosas virgas tegit frondibus, nunc domesticas aves, qui alias suò cantu decipiant, disponit. Adaptat retia, restes funesque explicat: se ipsum intra silvarum dumenta recondens, avidè omnem speculatur occasionem, quâ in casces agat, suâ arte deceptas aviculas.* Haud aliter se gerit Christùs erga humanum genus, quare frequenter divinis in litteris nomen venatoris fortitus est. Quot verba per Evangelium librosque spirituales loquitur, tot retia explicat: quot præmia se sequentibus spondet, tot tenaces viscos præparat: quot metaphoris & parabolis utitur, tot veluti arborum frondibus dulces abscondit dolos: quot viros Apostolicos, tot quoque aves domesticas habet, optime instructas, qui pecca-

N. 102